

بخش هشتم تیتر

تیتر هدایتگر خواننده به سوی خبر است. جمله یا عبارتی است که به خبر هویت می‌دهد، می‌تواند خواننده را به خواندن مطلب ترغیب کند یا او را از خواندن بازدارد. تیترنویسی آخرین مرحله تنظیم خبر است.

تیتر زدن آن هم از نوع حرفهای، چندان آموزش‌بردار نیست، به تجربه عملی نیاز دارد و باید آنقدر تیتر زد که دیگر به امری عادی تبدیل شود.

تیتر واقعاً چیست؟

- تیتر عصاره پیام خبر است.
- تیتر برای یک خبر، حکم کارت ویزیت را برای یک نفر دارد.
- تیتر، قلاب یک ماهی به نام خواننده است و لید، نحوه بیرون کشیدن همان ماهی از آب.
- از این حرف آخر می‌خواهم یک قاعده استخراج کنم. بین تیتر و لید همیشه باید یک ارتباط منطقی برقرار باشد. بنابراین می‌توانم در تاکید بیشتر بر روی این رابطه معنایی متقابل بگویم:
- اگر تیتر در یک خانه باشد، لید راهروی آن خانه است.
- منظور این است که باید از در یک خانه مثلاً یک دفعه وارد آشپزخانه‌اش شویم!
- اگر تیتر نبود همه خبرها به هم وصل می‌شد و این خوب نبود پس بنابراین تیتر جداکننده خبرها هم هست.
- تیتر عنصری است که به صفحات اخبار زیبایی می‌بخشد.

• تیتر، تیتر است، عامل نجات یک خبر، باعث خوانده شدن آن^۱

شاید بتوان اصلی‌ترین مشخصه یک تیتر خوب را میزان هدایت خواننده به سوی خبر دانست. بنابراین کسی که تیتر یک خبر را تدوین می‌کند، می‌تواند از فنون گوناگون در جهت جذاب‌سازی تیتر بهره گیرد و نگاه خواننده را چنان به آن گره بزند که خواننده به محض دیدن تیتر بر جای میخکوب شود و خبر را دنبال کند. برای حرکت در مسیر رمزآلود تدوین تیتر، علایم و قواعدی وجود دارد که سبب می‌شوند تا عبور از این مسیر با خطر کمتری انجام گیرد:

- ✓ تیتر هر اندازه که کوتاه‌تر باشد، بهتر است؛
- ✓ تیتر باید از واژه‌های رسا بهره مند باشد؛
- ✓ تیتر باید روشن و دقیق باشد (نه در همه موارد)؛
- ✓ در تیتر نباید از کلمات تکراری استفاده شود؛
- ✓ حتی المقدور و باید از تیتر سؤالی و منفی پرهیز شود؛
- ✓ تیتر اگر فعل داشته باشد، جذاب تر خواهد شد، بخصوص اگر فعل به طرزی مناسب به کار گرفته شود؛
- ✓ نباید در تیتر، واژه‌ها شکسته شوند؛
- ✓ تیتر باید حتی المقدور از لید استخراج شود، مگر بخواهیم چندین مورد خبری را در تیتر به خواننده القا کنیم که باز هم در این صورت باید سعی کنیم تا لیدی مناسب با تیتر تدوین کنیم.

به هر حال، روزنامه نگار می‌تواند برای جذابیت بخشیدن به تیتر از کلیه امکانات کمک بگیرد. دامنه هنر تیتر زدن هم «درونة» تیتر و هم «برونه» آن را در بر می‌گیرد. کسی که تیتر می‌زند می‌تواند از فنونی همچون ضرب آهنگ (Alliteration) استفاده کند و این همان پرداخت برونه تیتر است.

استفاده هنرمندانه از جوهرة شعری نیز می‌تواند به درونه تیتر عمق و غنا بخشد و آن را به نوعی کلام مُخيل تبدیل کند. حتی ابهام و ایهام تیتری نیز، به

۱- شکرخواه یونس، سبک‌های خبرنویسی، پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی، ۱۳۸۶

چاپ دوم

چالش خواننده برای دستیابی به معنا کمک می‌کند و حتی می‌توان گفت که تیتر می‌تواند مثل زبان شعر در پاره‌ای از موقع از معنا مایه بگیرد. فرض کنیم که خبر باران شدید دیشب تهران را داریم، تیتر آن چه می‌تواند باشد:

- تهران سراسر دیشب زیر باران بود (برونه‌ عادی بدون بازی معنایی)؛
 - تهران دیشب در چشمۀ زندگی آب تی کرد (بازی معنایی)؛
 - بُغض آسمان بر سر تهران ترکید (بازی معنایی)؛
 - نفس عمیق تهران در پی باران شدید دیشب (بازی معنایی)؛
 - باران بهاری تا بامداد بر تهران بارید (ضرب آهنگ با حرف «ب»)؛
- تیترنویس، صرف نظر از این بازیهای درونه‌ای و برونه‌ای، باید دایره و ازگانی خود را نیز گسترش دهد، تا بتواند یک دگرگونی پیوسته از جنبه و ازگانی در تیترهای خود پدید آورد.

انواع تیتر

تیتر برداشتی «استنباطی»

عصاره و چکیده خبر با برداشت و استنباط روزنامه نگار به تیتر تبدیل می‌شود در واقع برداشت

صحیح و روشن از یک خبر در قالب یک جمله توسط خبرنگار را تیتر استنباطی گویند.

مثال:

سخنان رئیس جمهور درباره نقش و وظیفه نخبگان در جامعه

تیترهای مبتنی بر نقل قول:

در این نوع تیترها منبع خبر نیز آورده می‌شود تا به تیتر سندیت بدهد. این منبع

می‌تواند در ابتدای تیتر یا بالای تیتر (دو تیتر) بیاید.

مثال:

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی

بزودی واحد علوم تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت افتتاح

می‌شود

تیتر گور

تیتری که برای تحریک و ایجاد سؤال در ذهن مخاطب به کار می‌رود و به اصل خبر اشاره ندارد. به کاربردن این نوع تیتر تا حدی که مبهم نباشد و خواننده را دچار سردرگمی نکند، جایز است.

مثال:

تریبو ن دانشجو هنوز تسخیر نشده است

تیترهای «دو تیتری»

در این نوع تیترها، از دو تیتر جداگانه، اما مرتبط با هم استفاده می‌شود در این نوع تیتر دو یا چند موضوع به طور همزمان به هم پیوند زده شده و به اطلاع خواننده‌گان می‌رسد.

مثال:

در خواست جهانی برای کمک به مردم پاکستان
کراچی همچنان ذیر آب است

تیتر سوالی

به دلیل اینکه اکثر تیترهای سوالی در خواننده واکنش منفی ایجاد می‌کنند، بهتر است که از تیترهای منفی استفاده نشود، به جز مواردی که تیتر سوالی خود به طور غیر مستقیم تا حدی پاسخ به سؤال باشد و یا اینکه خواننده در عین خواندن تیتر با کمک از مفهوم پنهان تیتر سوالی، خود به آن پاسخ دهد.

مثال:

ریس کمیسیون آموزش مجلس:

چرا وام مصوب شهریه دانشجویان پرداخت نشد؟

شكل و ظاهر تیتر

علاوه بر نقشه‌ها و کارکردهای تیتر که شرح آنها داده شد، انتخاب شکل تیترها، تعداد ستونهایی که دربر می‌گیرند و همچنین شکل قلمی که در آنها به کار

می‌رود نقشه‌های خاص را در نگاه خواننده ایفا می‌کنند. تیترها از لحاظ کمک به زیباسازی صفحات و تسهیل کار تفکیک مطالب به شکل‌های زیر ارائه می‌شوند:

تیتر یک سطری (Single – line headline)

این تیتر همان گونه که از نام آن بر می‌آید، در یک سطر نوشته می‌شود:

تیتر دو یا چند سطری (headline line – Multi)

این نوع تیترها- به خصوص در هنگامی که تعداد واژه‌های تیتر زیاد است- در دو یا چند سطر (و ترجیحاً در دو سطر) ارائه می‌شوند:

تیتر پلکانی (headline Stepped)

این تیتر شبیه پله است به راست یا چپ تمایل دارد:

تیتر هرم وارونه (Inverted pyramid headline)

شکل این تیتر شبیه هرم وارونه است و کلمات آن به تدریج از بالا به پایین، تا رأس هرم کاهش می‌یابند:

**

*

تیتر مثلثی (Triangle headline)

این تیتر بر خلاف تیتر هرم وارونه از یک کلمه در سطر اول شروع می‌شود و به شکل مثلث پایان می‌پذیرد:

شکلهای سایر تیترها که بر حسب جایی که در اختیار دارند و سلیقه‌ای که به خرج می‌دهند از آنها استفاده می‌کنند به شرح زیر هستند:

- ✓ - نیم هرمی متمایل به چپ (Flush-left):
- ✓ - نیم هرمی متمایل به راست (Flush-right):
- ✓ - نامساوی متمایل به چپ؛
- ✓ - نامساوی متمایل به راست؛
- ✓ - نامساوی و متumerکز (قرینه)؛
- ✓ - حاشیه متحرک (Hanging Indentation):
- ✓ - ترکیبی (Combination):
- ✓ - چکشی (Hammer headline) که در آن یک کلمه از تیتر با حروف درشت‌تر در بالای تیتر می‌آید:

برف تهران را سفید پوش کرد

در هر صورت، اگر چه توانمندی و سلیقه صفحه آرایان به تیترها شکل نهایی را می‌دهد، اما این شکل دهی نباید به قیمت اختلال معنایی در تیترها صورت گیرد نباید نگران کار صفحه آرایان به هنگام استفاده از تیتر بود. اینان کار خود را

می‌توانند انجام دهند، ولی یک نگرانی در سراسر زندگی حرفه‌ای روزنامه نگار پا به پای او به هنگام تدوین تیتر وجود خواهد داشت و آن خطر وجود کلمات زاید و اضافه است. باید از کلمات اضافه و زاید در تیتر پرهیز کرد، اضافه بار کلماتی در تیتر، مهم‌ترین عامل ضربه زدن به آن است.

عناصر تکمیل کنندهٔ تیتر

روزنامه نگاران سعی می‌کنند که در بسیاری از موارد برای تیترهایی که تهییه کرده‌اند محمول، یا به اصطلاح «پوشش» مناسب ایجاد کنند تا خواننده بتواند به محض دیدن تیتر به اطلاعات ضروری مورد نظر خود- و در واقع اطلاعات تکمیل کننده اطلاعات موجود در تیتر- دست پیدا کند و به این ترتیب برای خواندن خبر مربوط به تیتر ترغیب شود ایجاد این ترغیب که از تکمیل تیتر به دست می‌آید، با استفاده از اجزای مکمل زیر امکان‌پذیر می‌شود:

روتیتر (Kicker): کلمه یا عبارتی است که در بالای تیتر اصلی قرار می‌گیرد و می‌تواند کاملاً مستقل باشد و یا در خدمت تیتر اصلی، اطلاعات بیشتر به خواننده بدهد. حروف روتنیتر باید از حروف تیتر اصلی، ریزتر باشد.

مثال:

عصر امروز در تهران	روتیتر
تیتر اصلی	اجلاس سران سازمان کنفرانس اسلامی آغاز به کار کرد

زیر تیتر (Bank/ Deck): درست کارکردی مشابه کار کرد «روتیتر» دارد با این تفاوت که همانطور که از نام آن پیداست در زیر تیتر اصلی قرار می‌گیرد. حروف زیر تیتر هم کوچکتر از حروف تیتر اصلی انتخاب می‌شوند.

مثال:

آتش سوزی در دانشکده علوم دانشگاه تهران:	رقص شعله‌ها در کتابخانه دانشگاه
آتش سوزی غیر عمدی بود و اتصال سیم برق عامل وقوع آتش سوزی اعلام شد.	

میان تیتر (Subhead/ Inter-titer): میان تیتر یا تیتر فرعی کوچک وقتی مورد استفاده قرار می‌گیرد که:

- بخواهیم در مورد بخش‌های مختلف یک مطلب بلند توضیح دهیم؛

- بخواهیم مطلب طولانی و به اصطلاح یکپارچه را چشم نوازتر کنیم؛

- بخواهیم به خواننده بفهمانیم که بحث در حال تغییر است.

لازم به ذکر است که میان تیتر نباید طولانی باشد و حتی المقدور باید یک ستونی و مرکب از دو یا سه کلمه باشد.

سوتیتر (Subtitle – Sous - titre): بخشی است که به صورت یک یا دو جمله از متن استخراج می‌شود و با حروفی متفاوت از متن، یا در زیر تیتر اصلی و یا در نقاط مختلف متن، چیده و ظاهر می‌شود. سوتیترها غالباً برای تبیین رو تیتر یا مطلب استخراج می‌شوند و به زیبایی صفحات نیز می‌افزایند. سوتیترها نیز باید مثل تیترها و لیدها کوتاه و مختصر باشند و خواننده را به خواندن مطلب ترغیب کنند و در عین حال از نظر معنایی، گویا و کامل باشند.

نشانه گذاری در تیتر^۱:

با توجه به این نکته که کاربرد علامت‌ها و نشانه‌های دستوری چندان سابقه‌ای در زبان فارسی ندارد، به همین دلیل هنوز جایگاه و مسئولیت این نشانه‌ها در اذهان جا نیفتاده، اما به این دلیل که نقطه گذاری کمک بسیاری به درک مطالب می‌کند و فهم آن، ساده‌تر می‌شود و ابهامات را می‌زداید کاربرد آنها در زبان مورد استفاده نشریات، اهمیت ویژه‌ای می‌یابد.

نشانه‌گذاری با اندکی تفاوتی در تیترها نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد و با بهره‌گیری از آنها می‌توان تیترها را کوتاه‌تر و از جهت درک مفهوم نیز آسانتر کرد. از این رو کاربرد نشانه‌ها در این گفتار فقط در مورد تیترها مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱- قدی حسین، بدیعی نعیم، روزنامه نگاری نوین، انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی، چاپ پنجم

« نقطه ». »

نقطه در پایان جمله‌های کامل قرار می‌گیرد و مکث طولانی را سبب می‌شود، اما در تیتر نقطه « ». « صرفاً برای مخفف‌ها بکار می‌رود.

مثال:

حمله تبلیغاتی رادیو بی. بی. سی به رهبران سیاه پوست آفریقا شدت
گفت

« ویرگول »، »

ویرگول علامت مکث کوتاه است، توقفی که در تیتر معمولاً بیشتر از یک بار به کار نمی‌رود و گاه در تیتر جانشین « و » می‌شود.

مثال:

دکتر کامران دانشجو:

ارتقای کیفی دانشگاهها ، شوط موفقیت بر نامه‌ها است

« نقطه - ویرگول »؛ »

نقطه- ویرگول علامت مکث یا وقف است که این مکث البته بیشتر از ویرگول و کمتر از نقطه است. در تیتر برای جدای‌کردن دو عبارت ظاهراً مستقل، اما در ارتباط با هم به کار می‌رود.

مثال:

شب نامه در دانشگاه امیر کبیر؛
رئیس دانشگاه باید تغییر کند

« دو نقطه »؛ »

علامت دو نقطه قبل از ناقل عبارت می‌نشینند و به جای فعل بکار می‌رود. همچنین از علامت دو نقطه در تفصیل حکم یا بر شمردن و بیان اجزای مطلبی استفاده می‌شود.

مثال:

رئیس بنیاد ملی نخبگان:

دانشجویان مقطع دکترا مورد حمایت ویژه قرار می‌گیرند

علامت نقل قول («»)

علامت نقل قول یا گیومه «» در ابتدا و انتهای نقل قول مستقیم بکار می‌رود، اما در تیتر چون گیومه برای عبارات طولانی بکار نمی‌رود، بیشتر برای مشخص کردن واژه یا اصطلاح ویژه‌ای کاربرد دارد.

مثال:

نفوذ «مافیلا» در سیاستمداران و پلیس آلمان

علامت خط فاصله « - - »

علامت خط فاصله برای جدا کردن جمله یا عبارت معتبره و بیشتر در تیتر برای پیوند دادن اجزاء یک کلمه دو جزئی مرکب بکار می‌رود. همچنین این علامت در انتهای تیتر جای علامت «:» نیز می‌نشیند و به این ترتیب نام ناقل یا گوینده جمله در انتهای تیتر قرار می‌گیرد.

مثال:

طرح آمریکایی خلع سلاح برای خاورمیانه — به استثنای اسرائیل

علامتهای استفهام «؟» و خطاب «!»

چون تیتر باید روشن، رسا باشد، لذا کمتر زمانی پیش می‌آید که از علامت استفهام یا سؤال «؟» و علامت خطاب یا توجه ک معمولاً در جملاتی که مبین احساسات درونی است استفاده می‌شود.

مثال:

ازدواج دانشجویی در دانشگاهها

محاسن یا معایب؟

مثال:

آقای وزیر! گرانی بیداد می‌کند